

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2643/2022
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Предраг Губеринић, Славиша Вукосављевић и Анита Илић, адвокати из ..., против туженог Клиничко-болничког центра „Др Драгиша Мишовић – Дедиње“, са седиштем у Београду, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2638/2021 од 01.12.2021. године, у седници већа одржаној 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2638/2021 од 01.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Београду Гж1 2638/2021 од 01.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3487/20 од 06.04.2021. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да исплати тужили појединачне месечне износе наведене у изреци, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, на име накнаде штете због мање исплаћене зараде, за период од марта 2016. године закључно са јануаром 2019. године и да на досуђене износе зараде у корист тужиле уплати надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд, доприносе за пензијско иинвалидско осигурање. Ставом другим изреке обавезана је тужена да исплати тужили износ од 64.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2638/21 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Београду П1 3487/20 од 06.04.2021. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној.

Према члану 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би

могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог. Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена не одступа од судске праксе и правног схватања израженог у одлукама нижестепених судова и ревизијског суда, у којој је расправљено питање права запослених у јавним службама на исплату додатка на плату до минималне зараде, у ситуацији када се запосленима по утврђеном коефицијенту радног места, врши обрачун и исплата зараде која је нижа од минималне зараде. Стога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана у циљу уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 28.01.2019. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног дела износи 60.707,29 динара.

Како побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић